

ON TRACK

CENTRALENS MAGASIN NR 5

DECEMBER 2009

"NESTOR ÅNGEST"

LARS NORÉN OM TEATER,
HUMOR OCH FOTBOLL

STOR STARK – NEJ TACK!

KVALITETSREVOLUTION
I ÖLVÄRLDEN

MEAN STREETS

AMIR FRÅN INFINITE MASS
PÅ EGEN HAND

BOKAKTUELLA

ACE OF BASE-JENNY

– LÖS-TUTTS-ÅNGEST, KONFIRMANDER OCH EN GALEN TYSKA

FILM, BOK- OCH LÄSTIPS – KRÖNIKA – PYSSEL – NÖJESNYTT

MYNTET HAR TVÅ SIDOR

ETT AV VÅRA mest populära talesätt handlar om jämvikt: om det går upp så måste det gå ner, eller: man kan inte känna riktigt glädje utan att ha varit ledsen. Och så vidare...

Att livet har fram- och baksidor har bokaktuella Jenny Berggren verkligen fått erfara. Från tiden med Ace of Base upplevde Jenny popstjärnelivets glamorösa excesser men mötte också dess värsta baksidor, som så när kostade henne livet.

En annan person som upplevt både med- och motgång är dramatiker Lars Norén. Han som till och med har fått ett eget adjektiv uppkallat efter sig. Men vår reporters farhågor om ett "norénskt" möte visade sig komma på skam. Tydligt är Sveriges "ångestnestor" en både trevlig och riktigt munter herre på tu man hand. Kanske är det så att man måste vara en positiv person för att kunna närma sig det negativa och svåra?

Huruvida albumaktuelle Amir Chamdin, tidigare medlem i hip-hop-gruppen Infinite Mass, stött på svåra motgångar är än för tidigt att säga. Han talar däremot om hur viktigt det är att gå utanför sitt "fack", att bryta ny mark och hur motsatser kan förenas i nya lyckade konstellationer.

I årets sista On Track finner du också en initierad artikel om kvalitetsöl, blommornas språk, bok- och skivrecensioner och sedvanligt pyssel. Till sist kan vi inte med tanke på den rådande väderleken låta bli att påpeka att det efter mörker och regn kommer ljus och sol. Så att allt har två sidor stämmer verkligen.

Gott slut, gott nytt, trevlig läsning!



Carl Nordh

Carl Nordh
Ordförande, Centralens
företagareförening.

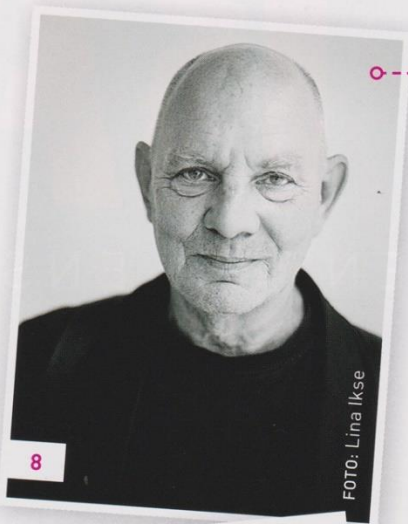


FOTO: Lina Ikse



"Hantverksbryggd öl har mer karaktär. Som att uppleva skillnaden mellan en hamburgerkedja och en restaurang med en stjärna i Guide Michelin."

3 GÖTEBORGS BÄSTA

Göteborgarnas egna favorittips.

4 NYHETER & NOTISER

Aktualiteter och kalendarium om vad som händer i Göteborg.

8 NORÉN – "NESTOR ÅNGEST"

En av landets största teaterpersonligheter om teater, humor och ligafotboll.

10 BOKAKTUELL!

JENNY BERGGREN FRÅN ACE OF BASE

En ovanligt vanlig popstjärna om lös-tutts-ångest, konfirmander och en galen tyska.

14 FRÅN SNUVA TILL SEXKLÅDA

Apoteket har boten.

16 SMASH! TV-NOSTALGI

Kritikerna sågade, men publiken älskade den. Måns Herngren minns tidiga nittotalets nydanande skrattsuccé.

18 STÄMNINGSFYLLT PÅ CENTRALEN

December månads bildutställare Joakim Bengtsson om sina stämningsfulla vintermotiv.

24 STOR STARK – NEJ TACK!

Om kvalitetsrevolutionen i ölvärlden.

28 PULLMAN = BEKVÄMLIGHET

I tågvärlden innebär ordet Pullman högsta bekvämlighet. Möter Centralens restaurang upp till sitt namn?

29 HUSMOR GÖES BANANAS

Tre outhärliga banantips.

30 LÄR DIG BLOMSTERSPRÅKET

Det är inte bra att ge bort en blomma hur som helst. Arten, färgen och kombinationen är samtidigt ett meddelande till mottagaren.

31 ON TRACK HAR LÄST

Redaktionens bokfavoriter.

32 PYSSEL OCH KNÅP

Finn fem fel och frågesport gör resan trevligare.

33 ON TRACK HAR SETT OCH LYSSNAT

On Track tipsar om film och musik när det blåser kallt ute.

35 A-Ö FRÅN APOTEK TILL ÖRTTE

Så hittar du på Centralen.

Gillar du bananer?

På sidan 29 får du lite nya tips om vår avlånga vän av Husmor.



ETT OVANLIGT VANLIGT POPSTJÄRNLIV

ACE OF BASE-JENNY OM LÖS-TUTTS-ÅNGEST, KONFIRMANDER OCH EN GALEN TYSKA

Jenny Berggren var på nittiotalet tillsammans med de andra medlemmarna i Ace of Base, en av Sveriges största musikexporter genom tiderna. Debutalbumet sålde över 23 miljoner exemplar – ett världsrekord som står sig än idag. Nu är hon åter aktuell, men istället som författare när hon släpper sin självbiografi "Vinna hela världen". I boken tar hon upp livet och de val som hon ställdes inför som superstjärna. Men också om den ödesdigra dagen i april då hon väcktes av att någon tryckte en kniv mot hennes hals.

TEXT & BILD: Markus Ulfberg

DET VAR DEN 27 APRIL 1994 som ett tyckt kvinnligt fan tog sig in till Jenny där hon låg och sov. När Jenny vaknade gjorde hon det av att någon höll en kniv mot hennes hals. Tillsammans med sina föräldrar lyckades Jenny övermanna och avväpna kvinnan och det hela slutade som tur var lyckligt. Men det är inte för att det var en jobbupplevelse som Jenny ogärna pratar om överfallet. Anledningen är snarare att det har blivit en del av hennes mediala bild och att fokus nästan alltid hamnar just på överfallet.

Det är lätt att tro att det var i terapeutiskt syfte som Jenny Berggren skrev sina memoarer. Men sanningen är en helt annan. Det var efter en av hennes föreläsningar, på Lunds universitet, som en tjej kom fram till Jenny och frågade om det hon just hört inte var en bok. Det tog inte lång tid för Jenny själv att inse att hennes historia skulle passa bra i skriven form.

– Det är inte första gången jag berättar storyn, det har jag gjort många gånger under flera år. Utmaningen låg väl snarare i att sätta sig och skriva en bok när man har två barn och ett familjepussel som ska läggas.

Det var inte själva skrivandet som var det svåra. Det var snarare att låta tiden gå på ihop. – Mindre sömn blev det ju, skrockar Jenny och fortsätter. Jag kunde vakna vid fyrtiden och konstatera att jag låg efter med texten. Då var det bara att börja jobba, för jag kunde ändå inte sova när jag visste att jag låg efter med boken.

Hon jämför sömnbristen under skrivandet med den första spädbarnstiden. Då gick hon enligt egen utsägo mest omkring och grymtade.

"Min säng var ju meter bred. När jag låg där kunde jag inte låta bli att undra när dvärgarna skulle dyka upp"

För att ytterligare se till att all form av sömn uteblev bestämde sig Jenny också för att påbörja inspelningen av en ny platta parallellt med skrivandet.

ETT PAR SKELETT I GARDEROBEN

Eftersom Jenny berättat sin historia så många gånger kan hon inte riktigt sätta fingret på om någon del av boken var lättare eller svårare att skriva. En av de svårare delarna var däremot att välja hur mycket hon skulle skriva om sin pappa. En annan del var risken att ses som hycklare.

– Jag utger mig någonstans i boken för att vara en god människa. Men jag hade också några skelett i garderoben som jag bestämde mig för att dra fram. Det är personligt på gränsen till privat och folk har egentligen inte med det att göra. Men jag ville ju inte heller att det skulle komma fram på något annat sätt.

Jenny berättar bland annat om branschens syn på kvinnliga popidoler. Ett ideal som sakt men säkert malde ner hennes självförtroende. Till slut hade hollywoodstjärnan från Göteborg långt gångna planer på en bröstförstoring.

Hon sneglar neråt och konstaterar: – Jag gjorde ju aldrig någon bröstförstoring, men jag gjorde en annan grej, som man får läsa om i boken.

SUPERSTJÄRNA PÅ LÅGER

Att Jenny på senare år började föreläsa om sina upplevelser har sin grund i hennes tid som konfirmandledare på Åh Stiftgård. Det hela började när prästen ville att Jenny skulle hålla in en lektion med temat: "Varför händer det så mycket ont fastän gud är god?"

– Det jag gjorde var egentligen bara att berätta om mitt eget liv och om överfallet.

Ju fler gånger hon berättade sin historia för konfirmanderna desto mer kände hon att hon bearbetade det som hänt.

Jenny berättar en anekdot om en bekant som hade en komplikation vid sin förlösning. Hon hade ett stort sår på magen som aldrig ville läka. Men så kom det förbi en kvinna i korridoren och väjade till henne att inte ge upp. Kvinnan visade sitt arr på magen och förklarade att hon haft samma problem själv och att hon visste hur jobbigt det var men det blir bättre och att det inte gör ont idag. Något som fick Jennys väninna att känna att hon klarade av att kämpa på.

"Jag gjorde ju aldrig någon bröstförstoring, men jag gjorde en annan grej..."



"VISSERLIGEN VAR ACE OF BASE STORA HÄR HEMMA I SVERIGE, MEN DET GÅR INTE ATT JÄMFÖRA MED FRAMGÅNGARNA UTOMLANDS. ATT POPULARITETEN I JANTE-SVERIGE INTE VAR LIKA STOR SOM UTOMLANDS TYCKTE JENNY VAR RÄTT SKÖNT"

– Det är så jag ser det med mina egna upplevelser. När de väl har lärt är det bättre att prata om dem, för då kanske det hjälper någon annan istället. Då får man ju någon form av gott ur det onda istället för bara elände.

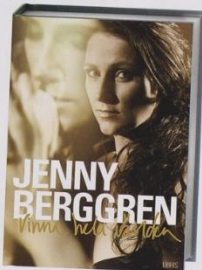
Att vara konfirmandledare gav henne också en kontrast till livet som världsstjärna.

– Efter en dag med en fjortonsåring spelar det ingen roll om du är en superstjärna. De ser dig för den du är. Det gav mig ett äkta värde, något jag kunde sakna i det andra jag höll på med.

INGA PROFETER I SITT HEMLAND

Vissertligen var Ace of Base stora här hemma i Sverige, men det går inte att jämföra med framgångarna utomlands. Att populariteten i Jante-Sverige inte var lika stor som utomlands tyckte Jenny var rätt skönt. De få svenskar som uttryckte sin tacksamhet för vad Ace of Base gjorde för att sätta Sverige på kartan var ofta företagsledare eller ambassadörer, personer som själva reste mycket och såg deras framgångar ur ett annat perspektiv.

Baksidan med att vara en internationell



superstjärna är förstas att det krävs oerhört mycket jobb. Jenny minns hur möjligheter hon tidigare bara drömt om helt plötsligt togs emot med en suck och insikten att mer jobb var på agendan.

– När vi fick reda på att vi var etta i Grekland blev min reaktion "Åh, nej usch, nu måste vi åka till Grekland". Men det beror ju inte på Grekland i sig, jag har ju velat åka dit sen jag var barn.

Men för Jenny och de andra i bandet innebär en jobbsresa inte mycket mer än flygresor, taxiresor, intervjuer, mer taxi och flygresan hem. Hade de tur lyckades de få lite sömn på hotelllet där de blivit inbokade under tiden i landet.

– Det var så onödigt stora rum ibland, det enda vi gjorde var ju att sova där. En gång följde jag med min syster in på hennes rum och fick se hennes säng. Då hade hon fått ett rum med en säng som var fem meter bred. Vi skrattade gott åt det och undrade varför man överhuvudtaget hade så stora sängar. Sen när jag gick in på mitt rum såg jag att min säng var sju meter bred. När jag låg där kunde jag inte låta bli att undra när dvärgarna skulle dyka upp, skrattar Jenny.

Men hon såg naturligtvis inte alla resor som något jobbigt. Faktum är att det hon värdesätter mest från tiden som superstjärna var möjligheten att se hela världen och uppleva alla olika kulturer.

– Jag var så dålig på att spara pengar när jag gick i gymnasiet att jag inte ens trodde att jag skulle kunna resa till London. Nu fick vi resa världen över och träffa storheter som U2, Desmond Tutu och Duran Duran. Personer jag själv haft som idoler.

Förutom alla möten har hon förstås en hel del andra galna minnen från storhetstiden. En av de mest udda upplevelser Jenny har varit med om var när de spelade in videon till "Travel to Romantis". Videon spelades in i ett av flygvagnens transportplan, på några tusen

eters höjd, medan bandet stod fastspända på den öppna lastrampen och mimade texten till låten.

– De sydde fast allt vi hade på oss, för tio meter bakom låg ett Jas 39 Gripen. Om min mössa hade åkt av och in i motorn på det andra planet hade det exploderat.

Det råder väl inga tvivel om att Jenny Berggrens historia inte är tagen ur ett vanligt Svensson-liv. Hon har upplevt mer än många av oss bara kan drömma om samtidigt som det också gett henne perspektivet att livet som stjärna har sina baksidor lika väl som Svensson-livet har sina fördelar.

JENNYFAKTA

Namn: Jenny Berggren

Yrke: Artist

Bor: Göteborg

Ser helst på: Köpta serier (dvd-boxar) som man kan välja efter egen smak och utan reklam.
Läser just nu: C S Lewis "Kan man vara Kristen?", Narnias grundare anser det.

Lyssnar helst på: Barnens sång och spel men gärna annat efter behov.

Vill gärna testa: Retreat en vecka utan att tala, en utmaning av rang.

Skulle aldrig: Förverkliga mig själv, det är som att tro att det går att lyfta sig i håret. Jag blir till i möten med mina nära och kära, och de som jag kan hjälpa eller får hjälp av i det liv vi lever.

"Jag var så dålig på att spara pengar när jag gick i gymnasiet att jag inte ens trodde att jag skulle kunna resa till London"